Lieta Nr.A42479505
Lietvedības Nr.A1050-07/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 28.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Roze Paegle,

piedaloties pieteicējas – *V.G.S.* pilnvarotajai pārstāvei *G.R.T.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes - Rīgas domes pārstāvei Inārai Reigasei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *V.G.S.* pilnvarotās pārstāves *G.R.T.* iesniegto pieteikumu par Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2005.gada 16.novembra lēmuma (sēdes protokols Nr.19) atcelšanu daļā, ar kuru dzīvoklis */dzēsta adrese/*, Rīgā, uzskatāms par privatizācijai nenododamu dzīvokli.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 13.decembrī Administratīvajā rajona tiesā (turpmāk tekstā – tiesa) saņemts *V.G.S.* (turpmāk tekstā – pieteicēja) pilnvarotās pārstāves *G.R.T.* iesniegtais pieteikums (lietas 3. – 6.lapa) par Rīgas domes (turpmāk tekstā – atbildētāja) Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2005.gada 16.novembra lēmuma (sēdes protokols Nr.19) atcelšanu daļā, ar kuru dzīvoklis */dzēsta adrese/*, Rīgā, uzskatāms par privatizācijai nenododamu dzīvokli.

2005.gada 14.decembrī ar tiesneses lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta (lietas 2.lapa).

[2] Pieteikumā norādīts, ka 2005.gada 16.novembrī atbildētāja pieņēmusi lēmumu (sēdes protokols Nr.19) (turpmāk tekstā – pārsūdzētais lēmums; lietas 13.lapa), ar kuru nolemts noslēgt ar pieteicēju īres līgumu par dzīvojamās telpas - dzīvokļa */dzēsta adrese/*, ar kopējo platību 25.36 kv.m., īri, pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2005.gada

5.maija spriedumu lielā (C29586800) Nr. Nr.CA-83/10, un, nenododot minēto dzīvokli privatizācijai.

[2.1] Dzīvojamās telpas īres līgums, bez tiesībām privatizēt lietošanā nodoto dzīvokli, ar pieteicēju noslēgts 2005.gada 28.novembrī.

[2.2] Pieteicējas ieskatā pārsūdzētais lēmums ir atceļams daļā, ar kuru dzīvoklis Nr. */dzēsts dzīvokļa numurs/* atzīts par nenododamu privatizācijai, sekojošu apsvērumu dēļ:

1) atbildētāja pārsūdzēto lēmumu pamatojusi vienīgi ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2005.gada 5.maija spriedumu lietā Nr.CA-83/10, taču minētais tiesas spriedums nesatur aizliegumu privatizēt minēto dzīvokli;

2) pārsūdzētais lēmums nav pamatots ar tiesību normām, kā to paredz Administratīvā procesa likuma (turpmāk tekstā – APL) 67.pants;

3) atbildētāja nav izdarījusi lietderības apsvērumus saskaņā ar APL 65. un 66.pants;

4) pieņemot pārsūdzēto lēmumu, atbildētāja pārkāpusi arī APL 11. un 67.pantu;

5) pārsūdzētais lēmums pieņemts pretēji likuma normām - nav ņemti vērā apstākļi, kas nodibināti ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedumu, lietā Nr.CA-83/10, ka minēto dzīvokli Nr. */dzēsts dzīvokļa numurs/* nav iespējams lietot atsevišķi bez dzīvokļa Nr. */dzēsts dzīvokļa numurs/*;

6) atbildētāja pārkāpusi Latvijas Republikas Satversmes 105.pantu, APL 4.panta pirmās daļas 1.punktu, 5. un 13.pantu;

7) atbildētāja uzskata dzīvojamo māju */dzēsta adrese/*, Rīgā, par nenododamu plānveida privatizācijai, pretēji, likuma „Par dzīvojamo māju privatizāciju" 74.pantā noteiktajam;

8) atbildētāja pārkāpusi arī APL 75.pantā noteikto, jo jautājumu par kāda konkrēta dzīvokļa vai daudzdzīvokļu mājas nenodošanu privatizācijai un saglabāšanu pašvaldības īpašumā var izlemt pašvaldība, nevis Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija;

9) atbildētāja nav norādījusi, kādas pašvaldības funkcijas realizēšanai minētais dzīvoklis atstājams pašvaldības īpašumā;

10) ar pieteicēju noslēgtais īres līgums ir beztermiņa, pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2005.gada 5.maija spriedumu lietā Nr.CA-83/10. Tiesa ir atzinusi, ka ar pieteicēju tikušas nodibinātas īres attiecības, pamatojoties uz Civillikuma 1488.pantu, un pastāvējušas pirms īres līguma noslēgšanas, līdz ar to pieteicējas lietošanā nodoto dzīvokli Nr.*/dzēsts dzīvokļa numurs/* nebūtu iespējams izmantot palīdzības sniegšanai trešajām personām;

11) dzīvoklis */dzēsts dzīvokļa numurs/* un dzīvoklis */dzēsta adrese/*, Rīgā, ir savstarpēji saistīti, tos nav iespējams izmantot atsevišķi, līdz ar to nav iespējams dzīvokli Nr. */dzēsts dzīvokļa numurs/* atstāt pašvaldības īpašumā;

12) pieteicēja lūdz atcelt pārsūdzēto lēmumu daļā par dzīvokļa */dzēsta adrese/*, uzskatīšanu par privatizācijai nenododamu dzīvokli, bet pārējā daļā pārsūdzēto lēmumu atstāt spēkā.

[3] 2006.gada 2.janvārī tiesā saņemts atbildētājas rakstveida paskaidrojums (lietas 31.lapa), kurā norādīts, ka atbildētāja pieteikumu neatzīst, uzskata to par nepamatotu un lūdz noraidīt.

[3.1] Lēmumu par dzīvokļa Rīgā, */dzēsta adrese/*, saglabāšanu pašvaldības īpašumā Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija pieņēmusi 2005.gada 16.novembrī (prot. Nr.19. 1.2. punkts) un šis lēmums esot pamatots ar konkrētām tiesību normām.

[3.2] Likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 74.panta 5.daļā noteikts, ka privatizācijai netiek nodoti neizīrētie dzīvokļi, par kuru neprivatizēšanu un saglabāšanu pašvaldības īpašumā, kas nepieciešams pašvaldības funkciju realizēšanai, ir pieņemts attiecīgās pašvaldības domes lēmums.

[3.3] Dzīvoklis Rīgā, */dzēsta adrese/*, līdz 2005.gada 16.novembrim nebijis izīrēts, pamatojoties uz dzīvojamo telpu īres līgumu, kas, saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2. panta otro daļu ir vienīgais pamats dzīvojamo telpu lietošanai, līdz ar to uzskatāms par neizīrētu.

[3.4] Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 5.oktobra sprieduma konstatācijas daļā minētais par to, ka dzīvokļa Rīgā, */dzēsta adrese/*, platība ar Maskavas rajona TDP izpildkomitejas 27.12.1977. (spriedumā kļūdaini .,1997.") lēmumu „pievienota dzīvoklim pēc šīs adreses" esot pretrunā ar iepriekšminēto lēmumu, kurā, izskatot *L.U.* (tobrīd dzīvokļa */dzēsta adrese/* īrniece) iesniegumu, nolemts ,.Atļaut dzīvošanu bez tiesībām noslēgt dzīvokļa īres līgumu līdz rindas pienākšanai darba vietā".

[3.5] Lēmumā, tāpat kā citos ar dzīvokli Rīgā, */dzēsta adrese/*, saistītajos dokumentos (inventarizācijas lieta un plāns) esot runa par atsevišķu dzīvokli, nevis par telpām, kuras nebūtu iespējams lietot patstāvīgi. Namu pārvalde rēķinus izrakstot par *dzīvokļa dzīvokli* Rīgā, */dzēsta adrese/* lietošanu un sniegtajiem pakalpojumiem.

[3.6] Attiecībā par pieteicējas iebildumiem, ka Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nav deleģēta pieņemt lēmuma noteikt neizīrētam

dzīvoklim neprivatizējama dzīvokļa statusu, atbildētāja paskaidro, ka Rīgas dome 2002.gada 26.martā Nolikuma Nr.32 „Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas nolikums" 2.1.6. apakšpunktā šīs tiesības ir deleģējusi Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijai.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pilnvarotā pārstāve pieteikumu uzturēja, balstoties uz tajā ietvertajiem argumentiem, bet atbildētājas pārstāve pieteikumu neatzina, atsaucoties uz rakstveida paskaidrojumā minētajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudot lietas materiālus un uzklausot administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atbilstoši Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.panta otrajai daļai objektīvi noskaidrojot lietas apstākļus un dodot tiem juridisku vērtējumu, tiesa secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms turpmāk minēto motīvu dēļ.

[6] APL 5.pantā ir noteikts, ka administratīvajā procesā, it īpaši pieņemot lēmumu pēc būtības, iestāde un tiesa piemērojamo tiesību normu ietvaros veicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību.

Atbilstoši privātpersonas tiesību ievērošanas principam, tiesa precizē pieteikumā ietverto prasījumu, proti, pieteicējas prasījums pēc būtības ir par pārsūdzētā lēmuma atzīšanu par spēkā neesošu.

[7] Atbilstoši APL 74.panta pirmās daļas 3.punktā noteiktajam, administratīvais akts nav spēkā, ja rakstveidā izdotajā adresātam nelabvēlīgajā administratīvajā aktā nav piemēroto tiesību normu uzskaitījuma.

Tiesa konstatē, ka pārsūdzētais lēmums (lietas 13.lapa) nav pamatots ar tiesību normām, tādēļ, tiesa piekrīt pieteicējas argumentam, ka lēmums nav juridiski pamatots, un līdz ar to pieteicējai nav bijis saprotams, balstoties uz kurām tiesību normām atbildētāja nolēmusi dzīvokli */dzēsta adrese/*, Rīgā, nenodot privatizācijai, saglabāt pašvaldības īpašumā.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums daļā par dzīvokļa */dzēsta adrese/*, Rīgā, uzskatīšanu par privatizācijai nenododamu dzīvokli, ir atzīstams par spēkā neesošu, un, līdz ar to, pieteikums ir apmierināms.

[8] Saskaņā ar administratīvā procesa likuma 250.panta pirmo daļu tiesa taisa spriedumu, pārbaudījusi, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus; vai administratīvais akts atbilst materiālo tiesību normām; vai administratīvā akta pamatojums attaisno

adresātam uzlikto pienākumu vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības.

Saskaņā ar APL 150.panta pirmo un otro daļu iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu. Iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā.

Atbilstoši APL 250.panta otrajā daļā noteiktajam, tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai tos apstākļus, uz kuriem iestāde ir atsaukusies administratīvā akta pamatojumā.

Ievērojot citētajās tiesību normās noteikto, tiesa nodibina, ka no pārsūdzētā lēmuma pamatojuma nav iespējams izsecināt uz kādu tiesību normu, uz kādu dokumentu un uz kādu argumentu pamata atbildētāja pieņēmusi pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu, kā arī to, vai atbildētājas izdotais administratīvais akts attaisno pieteicējas tiesību ierobežojumu.

Tāpat tiesa atzīst, ka atbildētāja nav pierādījusi apstākļus, kuri kā vienīgais pamatojums minēti pārsūdzētajā lēmumā, proti, ka dzīvojamā māja */dzēsta adrese/*, Rīgā, nav iekļauta plānveidā privatizējamo māju sarakstā. Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve norādīja, ka dzīvoklis Nr. */dzēsts dzīvokļa numurs/*, mājā */dzēsta adrese/*, ir vienīgais, kurš šobrīd nav nodots privatizācijai. Tādējādi, pieņemot lēmumu izskatāmajā jautājumā, atbildētājai bija jāizvērtē minētais apstāklis kā būtisks.

Tiesa nevērtē atbildētājas rakstveida paskaidrojumā ietverto pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, jo administratīvajā aktā šādi argumenti nav minēti.

[9] Augstākās tiesas Senāta 2004.gada 7.septembra spriedumā lietā SKA-120 11.punktā norādīts, ka arī pamatojuma princips ir viens no būtiskākajiem procesuālā taisnīguma nodrošināšanas līdzekļiem. Pamatojuma princips lielā mērā saistīts ar pušu vienlīdzības principu. Administratīvā procesa dalībnieki – iestāde un indivīds – atrodas nelīdztiesīgā stāvoklī: iestādei ir izņēmuma tiesības piekļūt visiem lietas materiāliem, tāpat arī ārējiem un iekšējiem normatīvajiem aktiem, kurus tā piemēro un ir pilnībā apguvusi. Citiem dalībniekiem šāda iespēja tiek dota ar pamatojuma starpniecību.

Tiesa konstatē, ka pārsūdzētā lēmuma – pieteicējai nelabvēlīga administratīvā akta pamatojums ir uzskatāms par neargumentētu un nepilnīgu, tādējādi tiesai nav iespējams atbildētājas argumentus izvērtēt.

[10] Atbilstoši APL 65.panta prasībām, atbildētājai bija pienākums izdarīt lietderības apsvērumus un, izdodot administratīvo aktu, ņemt vērā visus būtiskos lietas apstākļus, kā arī ievērot APL 4.pantā noteiktos vispārējos tiesību principus.

Atbildētājai bija pienākums ievērot samērīguma principu (APL 13.pants) - labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti

adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam, t.sk. izdarot lietderības apsvērumus (APL 66.pants).

Tiesa atzīst, ka, nolemjot nenodot privatizācijai dzīvokli */dzēsta adrese/*, Rīgā, atbildētāja nav ievērojusi APL 4.pantā minētos vispārējos tiesību principus, kā arī APL 65., 66., 67. un 74.panta pirmās daļas 3.punktu, jo šāds lēmums bija pienācīgi jāpamato, kā arī jānoformē atbilstoši likuma preasībām. Pārsūdzētā lēmuma pamatojums ir tik nepilnīgs, ka neattaisno pieteicējas tiesību ierobežojumu.

[11] Tiesa piekrīt pieteikumā norādītajam argumentam, proti, ka atbildētājai bija jāievēro APL 5.pantā nostiprinātais privātpersonas tiesību ievērošanas princips - administratīvajā procesā, it īpaši pieņemot lēmumu pēc būtības, iestāde un tiesa piemērojamo tiesību normu ietvaros veicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību.

Savukārt APL 10.pantā ir nostiprināts tiesiskās paļāvības princips - privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.

Ievērojot minēto, tiesa uzskata par nepieciešamu norādīt atbildētājai, ka rakstveida paskaidrojumā ietvertais arguments, proti – „dzīvoklis Rīgā, */dzēsta adrese/*, līdz 2005.gada 16.novembrim nebijis izīrēts, pamatojoties uz dzīvojamo telpu īres līgumu, kas, saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2. panta otro daļu ir vienīgais pamats dzīvojamo telpu lietošanai, līdz ar to uzskatāms par neizīrētu", nav pamatots.

Kā pareizi norādīts pieteikumā, ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2005.gada 5.maija spriedumu lietā Nr.CA-83/10 ir konstatēts fakts, ka atbildētājai ar pieteicēju tikušas nodibinātas īres attiecības, pamatojoties uz Civillikuma 1488.pantu, un pastāvējušas pirms īres līguma noslēgšanas. Pieteicējas īres tiesības uz dzīvokli Nr. */dzēsts dzīvokļa numurs/* **ir pamatotas ar izpildītu īres līgumu** un īres līguma rakstiskās formas trūkums nevar būt par pamatu secinājumam, ka šāds līgums vispār netika noslēgts.

Ņemot vērā minēto, atbildētājai nav tiesiska pamata norādīt, ka dzīvoklis */dzēsta adrese/*, Rīgā, līdz 2005.gada 16.novembrim būtu uzskatāms par neizīrētu.

[12] Pieteikumā ir pareizi norādīts, ka ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2005.gada 5.maija spriedumu lietā Nr.CA-83/10 ir konstatēts fakts, ka dzīvoklis Nr.*/dzēsts dzīvokļa numurs/* un dzīvoklis */dzēsta adrese/*, Rīgā, atrodas kopīgā telpā un tiem ir koplietošanas palīgtelpas. Bez tam, konstatēts fakts, ka **dzīvokli Nr.** */dzēsts dzīvokļa numurs/* **nav iespējams lietot atsevišķi**, arī vanna un tualete atrodas tikai

dzīvojamā telpā Nr. */dzēsts dzīvokļa numurs/*. Tādējādi, vadoties no likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 5.panta sesto daļu, dzīvojamā telpa Nr. */dzēsts dzīvokļa numurs/* atzīstama par kopējā dzīvokļa, kuru patreiz veido telpas Nr. */dzēsts dzīvokļa numurs/* un Nr. */dzēsts dzīvokļa numurs/*, daļu.

APL 153.panta trešā daļa noteic, ka fakts, kurš nodibināts ar spēkā stājušos spriedumu tā motīvu daļā, nav no jauna jāpierāda, izskatot administratīvo lietu, kurā piedalās tie paši procesa dalībnieki.

Ievērojot augstāk minēto un citētajā tiesību normā noteikto, jāsecina, ka nav pamatots atbildētājas rakstveida paskaidrojumā norādītais arguments: „Lēmumā, tāpat kā citos ar dzīvokli Rīgā, */dzēsta adrese/*, saistītajos dokumentos (inventarizācijas lieta un plāns) esot runa par atsevišķu dzīvokli, nevis par telpām, kuras nebūtu iespējams lietot patstāvīgi. Namu pārvalde rēķinus izrakstot par *dzīvokļa dzīvokli* Rīgā, */dzēsta adrese/* lietošanu un sniegtajiem pakalpojumiem."

[13] Rakstveida paskaidrojumā atbildētāja norādījusi, ka lēmumu par dzīvokļa Rīgā, */dzēsta adrese/*, saglabāšanu pašvaldības īpašumā Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija pieņēmusi 2005.gada 16.novembrī (prot. Nr.19. 1.2. punkts; lietas 34.lapa) - šis lēmums esot pamatots ar konkrētām tiesību normām.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve atzina, ka minētais lēmums pieteicējai nav paziņots.

APL 161.panta otrajā daļā ir noteikts - ja viens administratīvā procesa dalībnieks atzīst faktu, uz kuru otrs administratīvā procesa dalībnieks pamato savus prasījumus vai iebildumus, tiesa var atzīt šādu faktu par pierādītu, ja tai nav šaubu, ka atzīšana nav notikusi viltus, vardarbības, draudu vai maldības ietekmē vai arī lai slēptu patiesību.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2005.gada 16.novembra lēmumu par dzīvokļa Rīgā, */dzēsta adrese/*, saglabāšanu pašvaldības īpašumā (prot. Nr.19. 1.2. punkts) atbildētāja pieteicējai nav paziņojusi.

Tādējādi atbildētāja ir ignorējusi pieteicējas tiesības, kas izriet no APL 76.panta pirmās daļas - administratīvo aktu var apstrīdēt adresāts, trešā persona, [..] kā arī privātpersona, kuras tiesības vai tiesiskās intereses attiecīgais administratīvais akts ierobežo un kura administratīvajā procesā nav bijusi pieaicināta kā trešā persona.

[14] Kā jau iepriekš minēts, atbilstoši APL 250.panta otrajā daļā noteiktajam, tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai tos apstākļus, uz kuriem iestāde ir atsaukusies administratīvā akta pamatojumā.

Pārsūdzētais lēmums nesatur atsauci uz Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2005.gada 16.novembra lēmumu par dzīvokļa Rīgā,

/dzēsta adrese/, saglabāšanu pašvaldības īpašumā (prot. Nr.19. 1.2. punkts). Bez tam, pieteicējai tas vispār nav paziņots, neskatoties uz to, ka būtiski ierobežo pieteicējas tiesības un tiesiskās intereses.

Ievērojot minēto, atbildētāja nav tiesīga atsaukties uz minētajā lēmumā ietverto pamatojumu.

Bez tam, tiesa uzskata par nepieciešamu norādīt atbildētājai, ka arī Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2005.gada 16.novembra lēmuma par dzīvokļa Rīgā, */dzēsta adrese/*, saglabāšanu pašvaldības īpašumā (prot. Nr.19. 1.2. punkts) pamatojums nav atzīstams par atbilstošu APL 67.panta prasībām.

[15] Rīgas domes 2002.gada 26.marta nolikuma Nr.32 „Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas nolikums" *(redakcija, kas stājās spēkā 2005.gada 20.aprīlī)* 2.1.6. punkts noteica, ka Komisijai ir tiesības noteikt neprivatizējama dzīvokļa statusu neizīrētam dzīvoklim.

Kā jau iepriekš minēts, ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2005.gada 5.maija spriedumu lietā Nr.CA-83/10 ir konstatēts fakts, ka atbildētājai ar pieteicēju tikušas nodibinātas īres attiecības, pamatojoties uz Civillikuma 1488.pantu, un pastāvējušas pirms īres līguma noslēgšanas. Pieteicējas īres tiesības uz dzīvokli Nr. */dzēsts dzīvokļa numurs/* ir pamatotas ar izpildītu īres līgumu un īres līguma rakstiskās formas trūkums nevar būt par pamatu secinājumam, ka šāds līgums vispār netika noslēgts.

Tādējādi dzīvoklis */dzēsta adrese/*, Rīgā, uz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdi nebija uzskatāms par neizīrētu, un līdz ar to Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nebija kompetenta noteikt minētajam dzīvoklim neprivatizējama dzīvokļa statusu.

[16] Tiesas kompetencē neietilpst izpildvaras funkcijas, tādēļ tiesa nevar pieņemt lēmumus iestādes vietā, kā arī nevar izdarīt lietderības apsvērumus iestādes vietā.

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka pieteicēja pēc būtības vēlas, lai atbildētāja atkārtoti izskata jautājumu par dzīvokļa */dzēsta adrese/*, Rīgā, nodošanu privatizācijai, tiesa atzīst par nepieciešamu uzlikt atbildētājai pienākumu – atkārtoti izskatīt jautājumu par dzīvokļa */dzēsta adrese/*, Rīgā, nodošanu privatizācijai un pieņemt argumentētu, juridiski pamatotu lēmumu pēc būtības, ievērojot šajā spriedumā ietvertās atziņas un APL 65., 66., 67.pantā noteikto.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 251.panta sesto daļu, 253.panta pirmo daļu, 254.panta trešo daļu, tiesa

nosprieda:

1. **Apmierināt** *V.G.S.* pilnvarotās pārstāves *G.R.T.* iesniegto pieteikumu.
2. **Atzīt par spēkā neesošu** Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2005.gada 16.novembra lēmumu (sēdes protokols Nr.19) daļā, ar kuru dzīvoklis */dzēsta adrese/*, Rīgā, uzskatāms par privatizācijai nenododamu dzīvokli.
3. **Uzlikt par pienākumu** Rīgas domei viena mēneša laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā izskatīt jautājumu par dzīvokļa */dzēsta adrese/*, Rīgā, nodošanu privatizācijai un pieņemt argumentētu, juridiski pamatotu lēmumu pēc būtības.
4. **Piedzīt** par labu *V.G.S.* no Rīgas domes samaksāto valsts nodevu 10 latu apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un parakstīts 2007.gada 28.maijā.

Tiesnese (paraksts) R.Paegle

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ R.Paegle

Rīgā, 2007.gada 28.maijā.